

**Administrativni sporazum o načinu primene Konvencije o socijalnom osiguranju između
Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Kraljevine Holandije, potpisane u
Beogradu 11. V 1977.*g.**

* Administrativni sporazum o primeni Konvencije o socijalnom osiguranju s Holandijom zaključen je 16. maja 1977. godine u Beogradu. Sporazum nije objavljen u službenom glasilu SFRJ, i stupio je na snagu i primenjuje se od 1. aprila 1979. godine, odnosno od istoga dana kada je stupila na snagu i Konvencija.

Shodno članu 17. stav 2, članu 35. stav 1. i članu 36. Konvencije o socijalnom osiguranju između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Kraljevine Holandije, potpisane 11. maja 1977. god. u Beogradu (u daljem tekstu: Konvencija), jugoslovenski i holandski nadležni organi, i to:

Predsednik Saveznog komiteta za rad i zapošljavanje u ime Saveznog komiteta za rad i zapošljavalje

i

Holandski ministar za socijalne poslove i holandski ministar za zdravstvo i zaštitu čovekove sredine, zajednički su doneli sledeće odredbe:

**Deo I
OPŠTE ODREDBE**

Član 1.

Za svrhe primene ovog sporazuma izrazi definisani u članu 1. Konvencije imaju značenje koje im je dato u tom članu.

Član 2.

Za svrhe primene ovog sporazuma "organi za vezu" su:

1. sa holandske strane:

a) za davanja u naturi za slučaj bolesti i materinstva - "Ziekenfondsraad" (Savet blagajni bolesničkog osiguranja) u Amstelveen-u;

b) za starosne i porodične penzije, kao i za dodatak na decu - "Sociale Verzekeringsbank" (Banka socijalnog osiguranja) u Amsterdamu;

c) za sve druge slučajeve - "Gemeenshappelijk Administratiekantoor" (Zajednički biro za administraciju) u Amsterdamu,

2. sa jugoslovenske strane:

a) za davanja za slučaj bolesti ili materinstva - Savez zajednica zdravstvenog osiguranja Jugoslavije;

b) za davanja iz penzijskog i invalidskog osiguranja, porodična davanja i davanja za slučaj nezaposlenosti - Savez zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije;

c) za dodatke na decu: zajednička služba Saveza zajednica zdravstvenog osiguranja Jugoslavije i Saveza zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja Jugoslavije.

Član 3.

1. U slučaju predviđenom u članu 8. tačka a) Konvencije, niže navedeni organ zemlje čije se zakonodavstvo i dalje primenjuje, izdaje radniku, na njegov zahtev, uverenje o upućivanju na rad

kojim se potvrđuje da radnik i dalje podleže zakonodavstvu te zemlje.

2. Uverenje izdaje:

u Holandiji - "Sociale Verzekeringsraad" (Savet socijalnog osiguranja) u Hagu;

u Jugoslaviji - nadležna zajednica zdravstvenog osiguranja radnika.

3. To uverenje treba, ako je potrebno, da podnese lice koje poslodavac odredi u drugoj zemlji, ukoliko takvo lice postoji, ukoliko takvo lice ne postoji, uverenje podnosi sam radnik.

4. Kad više radnika istovremeno napušta zemlju redovnog mesta rada da bi zajedno radili u drugoj zemlji i vratili se istovremeno u prvu zemlju, za sve radnike je dovoljno jedno uverenje.

Član 4.

Radnik koji koristi pravo izbora prema članu 9. stav 2. Konvencije treba da preko svog poslodavca o tome obavesti organ zemlje za čije se zakonodavstvo opredelio, naznačen u članu 3. stav 2. Pomenuti organ o tome obaveštava organ druge zemlje.

Izbor počinje da važi na dan stupanja na snagu Konvencije ili na dan stupanja radnika na rad u diplomatsko ili konzularno predstavništvo ili u ličnu službu člana diplomatskog ili konzularnog predstavništva.

**Deo II
POSEBNE ODREDBE**

Glava I.

Davanja za slučaj bolesti i materinstva

Član 5.

Za svrhu primene ove glave, izrazi "ustanova prebivališta" i "ustanova mesta boravka" označavaju:

A. u Jugoslaviji:

- zajednicu zdravstvenog osiguranja radnika, nadležnu za mesto prebivanja ili boravka;

B. u Holandiji:

- za davanja u naturi: "Ziekenfonds" nadležan za mesto prebivanja i "Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds", (Opšta holandska zajednica za zdravstveno osiguranje) u Utrehu u slučaju privremenog boravka;

- za davanje u novcu: "Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging" (Novo opšte profesionalno udruženje) u Amsterdamu.

Član 6.

1. Da bi se mogao koristiti pravom na sabiranje perioda osiguranja u slučajevima predviđeim u članu 11. stav 1. Konvencije, radnik je dužan da nadležnoj ustanovi zemlje u koju je došao podnese potvrdu o periodima osiguranja navršenim prema zakonodavstvu koje se na njega primenjivalo neposredno pre njegovog poslednjeg ulaska u prvu zemlju.

2. Potvrdu izdaje na zahtev radnika:

a) za periode osiguranja navršene u Holandiji, profesionalno udruženje u koje je učlanjen njegov poslednji poslodavac u Holandiji. Međutim, ako je radnik bio osiguran samo za davanja u naturi, potvrdu izdaje bolesnička blagajna kod koje je poslednji put bio osiguran.

b) za periode ostvarene u Jugoslaviji, nadležna zajednica zdravstvenog osiguranja radnika.

Ako radnik ne podnese potvrdu, nadležna institucija je traži od nadležne institucije druge zemlje.

3. Ukoliko je radnik iz člana 12. stav 1. Konvencije za sebe ili nekog člana porodice stekao pravo na protezu, veće pomagalo ili na druga značajnija davanja u naturi od strane nadležne institucije zemlje u kojoj je poslednji put bio osiguran pre ulaska u drugu zemlju, ova davanja pružaju se o trošku pomenute institucije, čak i ukoliko se pružaju nakon njegovog odlaska.

Član 7.

Da bi ostvario pravo na davanja u naturi, radnik iz člana 12. stav 2. Konvencije, podnosi zahtev instituciji prebivališta. Ova institucija od nadležne institucije traži potvrdu da radnik ima pravo na davanja u naturi i izjavu da troškovi tih davanja padaju na teret nadležne institucije. U potvrdi je naznačeno i najduže trajanje pružanja tih davanja.

Član 8.

1. Da bi stekao pravo na davanja u naturi, uključujući, u slučaju potrebe, i hospitalizaciju, za vreme privremenog boravka na teritoriji zemlje koja nije nadležna, radnik iz člana 13. stav 1. Konvencije podnosi instituciji mesta boravaka potvrdu da ima pravo na pomenuta davanja u naturi izdatu od strane nadležne institucije, po mogućству pre početka privremenog boravka na teritoriji druge zemlje. Ova potvrda naznačuje između ostalog i vreme za koje se ova davanja mogu isplaćivati. Ako radnik ne podnese pomenuto potvrdu, institucija mesta boravka traži je od nadležne institucije.

2. Odredbe prethodnog stava analogno se primenjuju i na članove porodice za vreme njihovog privremenog boravka na teritoriji zemlje koja nije nadležna.

3. Odredbe stava 1. primenjuju se i u slučajevima iz član 8. tačka a) i prve rečenice tačke b), i člana 9. stav 2. Konvencije.

Član 9.

1. U slučaju bolničkog lečenja, u slučajevima iz člana 12. stav 2. i člana 13. stava 1. i 6. Konvencije, institucija mesta prebivanja ili boravka obaveštava nadležnu instituciju, što je pre moguće, o datumu prijema u bolnicu ili drugu zdravstvenu ustanovu, verovatnom trajanju bolničkog lečenja i datumu otpuštanja.

2. U cilju dobijanja dozvole potrebne za ostvarivanje davanja iz člana 13. stav 4. Konvencije, institucija mesta prebivanja odnosno boravka podnosi zahtev nadležnoj instituciji.

Kada ova davanja treba, u izuzetno hitnim slučajevima, pružiti bez dozvole nadležne institucije, institucija mesta prebivanja ili boravka odmah obaveštava pomenutu instituciju. Nadležni organi za vezu utvrđuju spisak davanja na koja se primenjuju odredbe člana 13. stav 4. Konvencije.

Član 10.

1. Da bi sačuvalo pravo na davanja u naturi u zemlji novog prebivališta, radnik iz člana 13. stav 2. Konvencije obavezan je da ustanovi novog prebivališta podnese potvrdu da mu nadležna ustanova dozvoljava da sačuva pravo na davanja i nakon promene prebivališta. U toj potvrdi pomenuta ustanova, po potrebi naznačuje maksimalno trajanje davanja u naturi prema zakonodavstvu koje ona primenjuje. Nadležna ustanova može posle promene prebivališta radnika, a na njegov zahtev ili na zahtev ustanove novog prebivališta, da izda potvrdu, ukoliko ta potvrda iz opravdanih razloga nije mogla biti izdata ranije.

2. Na davanja u naturi koja pružaju ustanove novog prebivališta, analogno se primenjuju odredbe člana 9.

Član 11.

1. Da bi koristili pravo na davanje u naturi u zemlji prebivališta, članovi porodice iz člana 14. stav 1. Konvencije treba da se prijave kod ustanove prebivališta, podnoseći kao dokaz:

a) potvrdu o pravu radnika na davanje u naturi koju je na njegov zahtev izdala nadležna ustanova. Ta potvrda važi sve dok nadležna

ustanova ne obavesti ustanovu prebivališta o poništenju potvrde;

b) dokumenta koja se prema zakonodavstvu zemlje prebivališta normalno zahtevaju za pružanje davanja u naturi čalanovima porodica.

2. Ustanova prebivališta obaveštava nadležnu ustanovu o tome koji članovi porodice imaju pravo na davanja u naturi prema zakonodavstvu koje primenjuje prva ustanova.

3. Radnik i članovi njegove porodice dužni su da obaveste ustanovu prebivališta članova porodice o svakoj promeni položaja članova porodice koja bi mogla izmeniti njihovo pravo na davanja u naturi, a posebno o napuštanju ili promeni radnog mesta radnika, odnosno promeni prebivališta ili mesta boravka radnika ili članova porodice.

4. Ustanova prebivališta sarađuje s nadležnom ustanovom koja namerava da podnese regresni zahtev protiv korisnika koji je bespravno dobijao davanja.

Član 12.

1. Da bi se koristio pravom na davanja u naturi u zemlji prebivališta, korisnik pezije iz člana 16. stav 2. Konvencije dužan je da se prijavi kod ustanove prebivališta i da podnese potvrdu nadležne jugoslovenske ustanove, odnosno "Ziekenfondsraad" - a da korisnik penzije, kao i članovi njegove porodice imaju pravo na davanja u naturi. Organ koji je izdao potvrdu dostavlja duplikat te potvrde "Ziekenfondsraad"-u, odnosno savezu zajednica zdravstvenog osiguranja radnika dotične republike odnosno autonomne pokrajine.

2. Korisnik penzije dužan je da obavesti ustanovu prebivališta o svakoj promeni u položaju koja bi mogla uticati na promenu njegovog prava na davanja u naturi, a naročito o obustavi ili ukidanju njegove penzije i o svakoj promeni njegovog prebivališta, ili prebivališta članova njegove porodice.

3. Organ koji je izdao potvrdu obaveštava "Ziekenfondsraad" odnosno savez zajednica zdravstvenog osiguranja radnika dotične republike ili autonomne pokrajine o isteku prava korisnika penzije na davanja u naturi.

Član 13.

Na davanja u naturi koja se pružaju korisnicima penzije i članovima njihovih porodica za vreme privremenog boravka iz člana 16. stav 3. Konvencije, analogno se primenjuju odredbe člana 8. i 9.

Član 14.

1. U slučaju da se formalnosti predviđene u članu 8. nisu mogle obaviti za vreme privremenog boravka, troškove kojima se korisnik penzije izložio nadoknađuje na njegov zahtev nadležna ustanova po tarifama ustanove mesta boravka.

2. Ustanova mesta boravka dužna je da nadležnoj ustanovi na njen zahtev, pruži neophodna obaveštenja o tim tarifama.

Član 15.

1. Da bi ostvario pravo na davanja u novcu prema holandskom zdravstvenom osiguranju za nesposobnost za rad do koje je došlo dok se nalazio na jugoslovenskoj teritoriji, radnik podnosi zahtev ustanovi mesta boravka, prilažeći i lekarski nalaz. Ta ustanova dostavlja zahtev i lekarski nalaz holandskoj nadležnoj ustanovi. U lekarskom nalazu se naznačava datum početka nesposobnosti za rad, dijagnoza i verovatno trajanje nesposobnosti za rad.

2. Da bi ostvario pravo na davanja u novcu prema jugoslovenskom zdravstvenom osiguranju za nesposobnost za rad do koje je došlo dok se nalazio na holandskoj teritoriji, radnik podnosi zahtev „Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging“ - u koja o tome obaveštava jugoslovensku nadležnu ustanovu.

Član 16.

1. Ustanova mesta boravka vrši medicinsku i administrativnu kontrolu prema postupku koji primenjuje za svoje sopstvene osiguranike.

2. Nalaz lekara, odnosno lekarske komisije, koji sadrži mišljenje o nesposobnosti za rad, dijagnozu i verovatno trajanje nesposobnosti ustanova mesta boravka dostavlja u zatvorenom omotu nadležnoj ustanovi.

3. U slučaju da lekar, odnosno lekarska komisija, utvrdi da je radnik ponovo sposoban za rad, ustanova mesta boravka o tome odmah izveštava radnika i dostavlja duplikat dopisa nadležnoj ustanovi, prilažeći nalaz lekara, odnosno lekarske komisije.

Član 17.

1. Radnik podleže propisima o administrativnoj kontroli ustanove mesta boravka.

2. Kada ustanova mesta boravka utvrdi da radnik krši propise o administrativnoj kontroli, ona o tome odmah izveštava nadležnu ustanovu, naznačujući prirodu prekršaja i kakve bi bile uobičajene posledice tog prekršaja da se radilo o njenom osiguraniku.

Član 18.

Nadležna ustanova isplaćuje korisniku davanja u novcu na odgovarajući način, između ostalog međunarodnom poštanskom uputnicom. Ako ukoliko se složi s tim to davanje može isplatiti i ustanova mesta boravka o trošku nadležne ustanove. U tom slučaju, nadležna ustanova dostavlja ustanovi mesta boravka odobrenje za isplatu, naznačujući iznos davanja, rok njihovog pružanja i maksimalno trajanje tog pružanja.

Član 19.

1. Stvarni iznos troškova davanja u naturi pruženih saglasno čl. 12. stav 2, član 13. stav 1,2 i 6. i član 16. stav 3. Konvencije, nadležne ustanove nadoknađuju, prema knjigovodstvenim rezultatima, ustanovama koje su ih pružale.

2. Za svrhe naknade, ne mogu se uzeti tarife više od onih koje se primenjuju na davanju u naturi pružena radnicima prema zakonodavstvu koje primenjuje ustanova koja pruža davanja iz prvog stava ovoga člana.

Član 20.

1. Troškovi davanja u naturi pruženih prema članu 14. stav 1. Konvencije, utvrđuju se paušalno za svaku kalendarsku godnju.

2. Paušalni iznos koji duguju holandske ustanove utvrđuje se tako što se prosečni godišnji troškovi po članu porodice u republici ili autonomnoj pokrajini pomnože sa prosečnim godišnjem brojem članova porodice (u toj republici ili autonomnoj pokrajini) koje treba uračunati. Iznos prosečnih godišnjih troškova po članu porodice u republici ili autonomnoj pokrajini jednak je proseku troškova ukupnih davanja u naturi pružanih od strane ustanove u toj republici ili autonomnoj pokrajini ukupnom broju osiguranika koji podležu jugoslovenskom zakonodavstvu.

3. Paušalni iznos koji duguju jugoslovenske ustanove utvrđuje se tako što se prosečni godišnji troškovi po članu porodice pomnože sa prosečnim godišnjim brojem članova porodica koji se uzimaju u obzir. Iznos prosečnih godišnjih troškova po članu porodice jednak je proseku troškova ukupnih davanja u naturi pruženih od strane holandskih ustanova svim osiguranicima koji podležu holandskom zakonodavstvu.

Član 21.

1. Troškovi davanja u naturi pruženih prema članu 16. stav 2. Konvencije procenjuju se paušalno za svaku kalendarsku godinu.

2. Paušalni iznos se dobija tako što se prosečni godišnji troškovi (za Jugoslaviju po republikama i autonomnim pokrajinama) po korisniku penzije i članu njegove porodice pomnože prosečnim godišnjim brojem (u Jugoslaviji po republikama i autonomnim pokrajinama) podeljeno prosečnim godišnjim brojem korisnika penzije i članova njihovih porodica koji se uzimaju u obzir.

3. Iznos prosečnih troškova po korisniku penzije i članu porodice tog korisnika jednak je za svaku republiku i autonomnu pokrajinu Jugoslavije u proseku po korisniku penzije odnosno po članu porodice, troškova ukupnih davanja u naturi koje pružaju ustanove u toj republici i autonomnoj pokrajini svim osiguranicima koji podležu jugoslovenskom zakonodavstvu.

4. Prosečni iznos troškova po korisniku penzije i članu porodice jednak je, za Holandiju, proseku - po korisniku penzije odnosno članu porodice tog korisnika - troškova ukupnih davanja u naturi koje pružaju holandske ustanove svim osiguranicima koji podležu holandskom zakonodavstvu.

5. Kod primene stavova 1, 2. i 4. ovoga člana mogu se vršiti posebni obračuni u zavisnosti od starosne grupe kojoj pripadaju korisnici penzije.

Član 22.

1. Naknada predviđena u članu 17. Konvencije isplaćuje se preko organa za vezu (za Jugoslaviju po republici i autonomnoj pokrajini).

2. Organi iz prethodnog člana mogu se saglasiti da iznosi iz čl. 20. i 21. budu uvećani za određeni procenat za administrativne troškove.

3. Za primenu odredaba članova 19. do 21. organi iz ovoga člana mogu da sklapaju sporazume o isplaćivanju akontacije.

Glava II

Invalidnost, starost i smrt (penzija) Podnošenje zahteva i postupak u vezi sa njima

Član 23.

1. Radnik ili nadživeli član porodice radnika sa prebivalištem u Jugoslaviji odnosno u Holandiji, koji postavlja zahtev da mu se prizna pravo na određeno davanje prema zakonodavstvu druge zemlje ili obe zemlje podnosi zahtev nadležnoj ustanovi zemlje u kojoj ima prebivalište.

2. Kada dotično lice ima prebivalište na teritoriji treće zemlje, dužno je da podnese zahtev nadležnoj ustanovi zemlje pod čijim je zakonodavstvom bilo osigurano poslednji put.

3. Holandska ustanova nadležna za davanje za slučaj nesposobnosti za rad prema članu 18. stav 3. Konvencije je:

"Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging" u Amsterdamu.

4. Zahtev se podnosi na obrascima predviđenim zakonodavstvom zemlje kojoj se podnosi, prema prethodnim stavovima ovoga člana.

5. Podnositelj zahteva u svom zahtevu treba da naznači, ukoliko je to moguće, ustanovu ili ustanove dve zemalje kod kojih je bio osiguran. On treba osim toga da pruži sva druga obaveštenja koja nadležna ustanova traži u specijalnim obrascima predviđenim u tu svrhu.

6. Ustanova, osim ustanove iz stava 1. ili 2. ovoga člana, koja je dobila zahtev, dužna je odmah da ga prosledi ustanovi iz stava 1. ili 2. ovog člana, naznačivši datum podnošenja zahteva. Ovaj datum se smatra datumom podnošenja zahteva poslednjoj ustanovi.

Član 24.

1. Za postupanje po zahtevima za davanja, nadležne ustanove dve zemalje koriste obrazac za vezu. Taj obrazac sadrži između ostalog i izvod i rekapitulaciju perioda osiguranja koje je osiguranik navršio prema zakonodavstvima koja su se na njega primenjivala.

2. Dostava pomenutog obrasca nadležnoj ustanovi druge zemlje zamenjuje dostavu pravdajućih dokumenata.

Član 25.

1. Nadležna ustanova zemlje prebivališta unosi u obrazac predviđen u prethodnom članu periode osiguranja navršene prema zakonodavstvu koje ona primenjuje, a zatim dostavlja dva primerka tog obrasca nadležnoj ustanovi druge zemlje.

2. Ta ustanova dopunjuje obrazac, naznačujući:

a) periodе osiguranja navršene prema zakonodavstvu koje ona primenjuje;

b) iznos davanja na koja ima pravo prema zakonodavstvu koje ta ustanova primenjuje, s obzirom na odredbe poglavljia 2, Dela III Konvencije;

c) iznos davanja na koje bi podnositelj imao pravo bez primene odredaba članova 18. i 19. Konvencije, prema zakonodavstvu koje ona primenjuje.

3. Ustanova iz prethodnog stava vraća jedan primerak tako popunjenoj obrascu ustanovi prebivališta, prilažeći dva primerka konačne odluke, kao i uput o pravnom leku.

Član 26.

U slučaju da dođe do zakašnjenja, nadležna ustanova zemlje prebivališta isplaćuje zainteresovanom licu akontaciju čiji je iznos najpričinjeniji konačnom obračunu u smislu odredaba Konvencije.

Član 27.

1. U slučaju da nadležna ustanova zemlje prebivališta ustanovi da tražilac ima pravo da se na njega primene odredbe člana 22. Konvencije, ona određuje dodatak na koji tražilac ima pravo shodno pomenutim odredbama.

2. Za primenu odredaba člana 22. Konvencije, iznosi izraženi u raznim nacionalnim valutama menjaju se prema zvaničnom kursu koji važi na dan kada se te odredbe primenjuju.

Član 28.

1. Nadležna ustanova zemlje prebivališta obaveštava tražioca o donetim odlukama jednom rekapitulativnom notom, sastavljenom na jeziku tražioca, uz koju su priložene odluke koje su donele pomenute ustanove.

Taj izvod sadrži takođe uput o pravnom leku predviđen zakonodavstvima dve zemalje. Rok za podnošenje žalbe počinje da teče od dana kad je tražilac primio rekapitulativnu notu.

2. Nadležna ustanova zemlje prebivališta zatim informiše nadležnu ustanovu druge zemlje o danu obaveštenja tražioca prilažeći po jedan primerak svoje sopstvene odluke i rekapitulativne note.

Isplata davanja

Član 29.

1. Ako nadležna ustanova utvrđi da tražilac ima pravo na davanja prema zakonodavstvu koje ona primenjuje, bez potrebe pozivanja na odredbe člana 18. Konvencije, ona mu odmah isplaćuje privremena davanja. Prilikom konačnog rešavanja zahteva za ostvarenje davanja, zainteresovane ustanove vrše obračun prema odredbama člana 43. Konvencije.

2. Ako ustanove obe zemlje mogu primeniti prethodni stav, privremena davanja isplaćuje samo ustanova prebivališta. Ta ustanova o tome što pre obaveštava ustanovu druge zemlje.

3. U slučaju kada se privremena davanja isplaćuju prema odredbama prethodnih stavova, član 26. se ne primenjuje.

Član 30.

Ustanova jedne zemlje isplaćuje davanje korisnicima sa prebivalištem u drugoj zemlji neposredno i u rokovima predviđenim zakonodavstvom koje ona primenjuje. Zaostala davanja isplaćuju se nadležnoj ustanovi zemlje prebivališta.

Član 31.

Nadležne ustanove obe zemlje mogu da traže, bilo neposredno od korisnika bilo preko nadležne ustanove zemlje prebivališta, uverenje o životu i izvode iz matičnih knjiga, kao i ostala dokumenta neophodna za utvrđivanje prava na očuvanje davanja.

Glava III

Nezaposlenost i dodaci na decu

Član 32.

1. Da bi se mogao koristiti nekom od odredaba, članova 31. i 35. Konvencije, zainteresovano lice je dužno da nadležnoj ustanovi podnese potvrdu o periodima koje treba uzeti u obzir, ukoliko je to neophodno da bi se dopunili periodi navršeni prema zakonodavstvu koje primenjuje ta ustanova.

2. Potvrdu izdaje na zahtev zainteresovanog lica ustanova kod koje je poslednji put bilo osigurano u drugoj zemlji. Ukoliko lice ne podnese potvrdu, nadležna ustanova traži je od dotične ustanove.

Član 33.

Lice koje podnese zahtev za dodatke na decu koja imaju prebivalište ili se odgajaju u zemlji koja nije nadležna, dužno je da podnese uverenje o porodičnom stanju koje izdaje nadležni organ te zemlje. Što se tiče ostalih dokumenata koji su potrebni, analogno se primenjuje član 31.

Član 34.

1. Dodaci na decu isplaćuju se saglasno modalitetima zakonodavstva koje se primenjuje i to u rokovima predviđenim tim zakonodavstvom.

2. Ukoliko lice kome se isplaćuju dodaci ne koristi ove dodatke za izdržavanje dece, nadležna ustanova isplaćuje pomenute dodatke, sa oslobođajućim dejstvom, pravnom ili fizičkom licu koje se stara o deci na zahtev i preko organa za vezu.

Deo III

RAZNE ODREDBE

Član 35.

1. U slučajevima iz čl. 11, 18, 19, 31. i 33. Konvencije, periodi osiguranja navršeni prema

zakonodavstvima jedne i druge zemlje sabiraju se ako je to neophodno za sticanje, očuvanje ili ponovno sticanje prava na davanja, kao i za izračunavanje davanja, prema sledećim pravilima:

a) kada se period osiguranja navršen po osnovu obaveznog osiguranja prema zakonodavstvu jedne zemlje poklapa sa periodom ostvarenim po osnovu dobrovoljnog ili fakultativnog osiguranja nastavljenim prema zakonodavstvu druge zemlje, uzima se u obzir samo prvi period,

b) kada se period osiguranja - pod uslovima da to nije s njim izjednačen period - ostvaren prema zakonodavstvu jedne zemlje, poklapa s izjednačenim periodom prema zakonodavstvu druge zemlje, uzima se u obzir samo prvi period.

c) period izjednačen prema zakonodavstvima obe zemlje čije je zakonodavstvo bilo poslednje koje se obavezno primenjivalo na osiguranika pre pomenutog perioda; u slučaju da se na osiguranika nije obavezno primenjivalo zakonodavstvo jedne zemlje pre pomenutog perioda, taj period uzima u obzir nadležna ustanova zemlje čije se zakonodavstvo obavezno primenjivalo na njega prvi put posle pomenutog perioda.

d) u slučaju da se vreme u kojem su izvesni periodi osiguranja navršeni prema zakonodavstvu jedne zemlje ne može tačno utvrditi, prepostavlja se da se ovi periodi ne poklapaju sa periodima ostvarenim prema zakonodavstvu druge zemlje i uzimaju se u obzir, ukoliko je to potrebno.

2. U slučaju da se prema tačci a) stava 1. ovoga člana, periodi osiguranja navršeni po osnovu dobrovoljnog ili fakultativnog osiguranja nastavljenog prema zakonodavstvu jedne zemlje u oblasti invalidskog, starosnog osiguranja i osiguranja za porodične penzije ne uzimaju u obzir, doprinosi iz toga perioda biće namenjeni uvećanju davanja koja se određuju pomenutim zakonodavstvom.

Član 36.

1. Administrativna i medicinska kontrola primalaca davanja prema jugoslovenskom zakonodavstvu, koji borave ili imaju prebivalište u Holandiji, vrši se na zahtev nadležne ustanove preko:

a) nadležne ustanove ako se radi o davanjima za invalidnost; međutim, ukoliko holandska strana ne duguje nikakva davanja za

invalidnost, preko "Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging".

b) "Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging" za davanja iz osiguranja protiv nesreće na radu.

c) "Sociale Verzekeringsbank", ako se radi o drugim davanjima u novcu.

2. Administrativna i medicinska kontrola primalaca davanja - osim davanja za slučaj bolesti i materinstva prema holandskom zakonodavstvu - koji imaju prebivalište ili borave u Jugoslaviji, vrši se na zahtev nadležne ustanove, preko nadležnih zajednica penzijsko-invalidskog osiguranja republika i autonomnih pokrajina.

3. Međutim, svaka nadležna ustanova i dalje može naložiti da lekar koga ona izabere izvrši pregled primaoca o njenom trošku i propisati mere u cilju očuvanja i poboljšanja zdravlja i radne sposobnosti korisnika davanja.

4. Pri utvrđivanju stepena invalidnosti, ustanove svake zemlje uzimaju u obzir medicinske nalaze i obaveštenja administrativne prirode koja su sakupile ustanove druge zemlje.

Član 37.

U slučaju da kontrola iz člana 36. ovoga sporazuma pokaže da je primalac davanja zaposlen, da raspolaže sredstvima koja prelaze utvrđenu granicu ili da je ponovo počeo da radi, ustanova mesta boravka ili prebivališta dužna je da o tome izvesti nadležnu ustanovu koja je zahtevala kontrolu. Taj izveštaj sadrži obaveštenja koja je tražila nadležna ustanova, posebno prirodu obavljenog posla, iznos zarade ili sredstava kojima je dotično lice raspolagalo u toku proteklog tromesečja, normalnu zaradu koju u tom kraju ima radnik profesionalne kategorije kojoj je pripadao osiguranik pre nego što je postao invalid, i u slučaju potrebe - mišljenje lekara specijaliste o zdravstvenom stanju zainteresovanog lica.

Član 38.

Kada nakon obustave davanja na koja je imao pravo, zainteresovano lice ponovo stekne pravo na njih dok mu je prebivalište na teritoriji druge zemlje, ustanove u pitanju razmenjuju sva korisna obaveštenja za ponovno pružanje pomenutih davanja.

Član 39.

Sva davanja se isplaćuju korisnicima bez odbijanja poštanskih i bankovnih troškova.

Član 40.

Troškovi administrativne kontrole, medicinskih pregleda, upućivanja na ispitivanje, svih putovanja ili anketa neophodnih za dodeljivanje ili reviziju davanja nadoknađuju se ustanovi zaduženoj za ovu kontrolu ili ankete na osnovu tarife koju ta ustanova primenjuje.

Član 41.

Za primenu člana 39. Konvencije, organ, ustanova ili pravosudni organ koji je primio zahtev, izjavu ili žalbu koju je trebalo podneti organu, ustanovi ili pravosudnom organu druge zemlje, naznačuje datum prijema zahteva, izjave ili žalbe.

Član 42.

Uz obaveštenja koja se dostavljaju nadležnim ustanovama, posebno lekarski nalazi, prilaže se prevod na francuski ili engleski jezik.

Član 43.

O svim teškoćama u vezi sa primenom ovoga sporazuma rešavaće komisija sastavljena od predstavnika nadležnih organa za oblast socijalnog osiguranja, u koju mogu biti uključeni i eksperti. Komisija se sastaje u svakoj zemlji naizmenično.

Član 44.

Organi za vezu mogu sporazumno da utvrde obrasce potrebne za potvrde, molbe i druga dokumenta koja se zahtevaju za primenu Konvencije i ovoga sporazuma.

Član 45.

Ovaj sporazum stupa na snagu istog dana kad i Konvencija i imaće isto trajanje kao Konvencija.

Sačinjeno u Beogradu, 16 maja 1977. u dva primerka na francuskom jeziku.

PREDSEDNIK SAVEZNOG KOMITETA
ZA RAD I ZAPOŠLJAVANJE,

S. Pepovski, s.r.

Za holandske Ministre,
Jap Bursma, s.r.